

Ja, ik ben christen. Biertje?

door onze redacteur Maarten Vermeulen

DALFSEN - Afgelopen weekeinde vond het vijfde Impact-congres plaats. Bijna vijfhonderd jonge, hoogopgeleide christenen waren bij elkaar op conferentiecentrum De Bron in Dalfsen om na te denken over geloof en werk. Dat is nodig, want klanten verwachten dat je altijd klaar staat. Ook op zondag. Zaterdagavond gaat de telefoon. Fokker is failliet. Morgen is er een bespreking om te kijken of het bedrijf te redden is. Wat doe je dan? Vragend kijkt jurist Jan Louis Burggraaf de zaal in. Het blijft even stil. „Gaan”, zegt een jongen. Burggraaf knikt. „Die afweging heb ik ook gemaakt, al werd me dat niet door iedereen in dank afgenomen. Maar ik dacht aan al die werknemers die hun baan zouden verliezen. En aan hun gezinnen.”

Het is een van de dilemma's die de topjurist zijn gehoor voorhoudt. Als christen werken in de fusie- en overnamemarkt is moeilijk, zoveel wordt duidelijk. „Mijn omgeving heeft enorm veel invloed”, erkent Burggraaf. „Het is heel erg competitief en welvarend. En het wereldje is klein. Je hebt niet meer te maken met de doorsnee samenleving. Dat is het mooie van de kerk: daar zit iedereen door elkaar, rijk en arm.”

Hoe je als christen overeind blijft, daar heeft Burggraaf geen pasklaar antwoord op. Zelf probeert hij het met discipline: iedere ochtend en avond stille tijd. Rust nemen. „Anders dender je maar door”, zegt Burggraaf, die onder meer optreedt als advocaat van de Hersteld Nederlandse Hervormde Kerk. Maar zelfs die stille tijd schiet er regelmatig bij in, net als de zondagsrust.

Wat bezielt jou?, luidde de centrale vraag tijdens de conferentie. Volgens Impact-medewerker Marjet Visscher, betrokken bij de voorbereiding, worstelen veel werkende christenen daarmee. „De prestatiecultuur staat in schril contrast met de kerk op zondag. Hoe combineer je de roep tot zelfontplooiing met de opdracht van Jezus om jezelf te verloochenen?”

Visscher, in het dagelijks leven docent psychologie, leeft zelf ook in dat spanningsveld. „Ik heb ambities, ik wil verder. Maar is dat Jezus volgen? Hij zegt dat ik eerst zijn koninkrijk moet zoeken. Dat wringt. Daar ben ik nog niet uit.”

Netwerken

Eens in de twee jaar organiseert Impact een congres. In de tussenliggende tijd zijn er netwerken waarin werkende gelovigen elkaar opzoeken. Per stad, bijvoorbeeld Rotterdam of Utrecht, of naar professie, zoals artsen, sociologen en leerkrachten. Ook tijdens het congres spelen de netwerken een belangrijke rol. Daar wordt doorgesproken over de toezeggingen.

Een jonge vrouw is nog op zoek naar 'haar' netwerk. „Leuk is dat. Ik zoek de groep communicatieadviseurs, maar die hebben geen briefje waarop staat waar ze bij elkaar komen.”

De groep marketingprofessionals dan maar. Na een voorstelronde neemt de gespreksleider het voortouw. „Op welke manier betrek je God in je werk?” Na wat onwennige blikken komt het gesprek op gang. „Ik vraag me momenteel af of ik mijn talenten wel echt gebruik”, zegt een vrouw. „Ik ben op zoek naar een andere baan en nu wil ik echt het ware, niet zomaar ergens inrollen”, vertelt een vrouw.

Het is een hardnekkig misverstand dat Impact alleen voor hoogopgeleide christenen is, zegt Abel Korevaar, voorzitter van de Impact-stuurgroep. „Iedereen is welkom, al hebben de meeste bezoekers een universitaire of HBO-opleiding. En het zijn echt niet alleen mensen die een carrière najagen. Er zijn heel wat verpleegkundigen bijvoorbeeld.”

Om dat duidelijk te maken, besloot de stuurgroep onlangs het woord 'carrière' in de Impactslaan 'Christen-zijn in carrière, relaties en samenleving' te veranderen in 'werk'. „We constateerden dat mensen vielen over dat woord. Niet iedereen is bezig met zijn loopbaan.”

Maar voor deelnemster Jorinde Oudenaarden is de herkenning in leeftijd en opleidingsniveau erg belangrijk. Ze bezoekt het congres voor de derde keer. „Het is een bezinningsmoment. Ik denk na over de rol die geloof speelt in mijn leven. In de kerk hoor je een brede boodschap, hier is het specifiek. In die zin speelt opleidingsniveau wel een rol.“

Biertje

Inmiddels is Burggraaf, onder meer betrokken bij de fusie tussen KLM en Air France, in een positie dat hij eisen kan stellen aan de opdrachten die hij aanneemt. „No way dat iemand mij nu twee keer uit de kerk houdt.“ Maar als hij terugkijkt op de afgelopen jaren waarin hij naar de top klom, heeft het hem niet dichter bij God gebracht, erkent hij. De zaal zwijgt. „Het zou een zegen zijn als we als christenen opnieuw bepalen wat we nog acceptabel vinden en wat niet. Dat we een grens trekken.“

Voor Shell-medewerker Pieter Verhage ligt de uitdaging op een heel ander vlak. Hij heeft een normale baan, zoals hij het zelf noemt. „De verleiding is groot om maar gewoon mee te hobbelen in je werk. Moet ik niet actiever met collega's over Jezus praten? Echt investeren in relaties. Nu is het vaak: ja, ik ben christen. Biertje?“

Geestdrift bezielt discipelschap

IMPACT CONGRES TREKT 400 JONGEREN

DALFSEN - „Als je volgeling van Jezus wilt zijn moet je weten wat het rabbischap inhoudt. Dat betekent bij Hem in de leer gaan om Zijn levensvisie, Zijn levenshouding en Zijn levensinstelling over te nemen.”

Dat zei Hans van der Lee, directeur van Compassion Nederland, zaterdagmiddag terwijl hij een van de workshops leidde tijdens het vijfde Impact Congres in De Bron te Dalfsen. Vierhonderd jongeren tussen de 25 en 35 jaar gingen aan de slag met het congressthema "Geestdrift. Wat bezielt jou?". Het thema werd met een aantal inleidingen, Bijbelstudies en bidstonden uitgewerkt in vier vraagstellingen: "Wat bezielt ons?", "Wat bezielt Hem?", "Wat bezielt hen?" en "Wat bezielt jou?"

Aan de laatste vraag koppelde Van der Lee vragen als: „In hoeverre is er bij jou sprake van de geestdrift die het leven van Jezus kenmerkte?" en: „Welke radicale keuzes kunnen wij maken om terug te keren tot authentieke navolging?" „Jezus volgen is wat anders dan in Jezus geloven of Hem dienen", zei hij. „Volgen is radicaal discipelschap, waarin je moet groeien."

Om in radicaal discipelschap te groeien, reikte hij een aantal clusters aan: de houding en relatie tot God, tot Zijn Koninkrijk, tot de medemens, tot jezelf, tot je bezit en de houding tegenover machten en krachten van het rijk der duisternis. „Hem volgen is leven in het perspectief van het worden zoals Hij was", aldus Van der Lee.

Volgens gevangenis-evangelist Willem den Hertog bestaat het volgen van Jezus uit het zichzelf verloochenen en het kruis opnemen. „Dat is wat Jezus tot Petrus zei toen Hij Zijn lijden aankondigde. Petrus begreep daar niets van en bestrafte Jezus zelfs. Petrus had geen geestdrift, hij had een driftige geest. Maar Jezus keerde Zich om. Daar gaat het steeds weer om: omkeren. Dat is waar Jezus ons ook toe roept."

Den Hertog vertelde hoe hij God leerde kennen in de crisis van zijn jeugd en hoe het succes hem geen geestelijk geluk bracht. „Mijn zaak groeide en groeide, maar geestelijk werd ik steeds armer en ongelukkiger." De woorden „wat baat het een mens zo hij de gehele wereld wint en schade lijdt aan zijn ziel", werkten zijn omkeer. „Ik werd van een vechtende leeuw een lam. God heeft op Zijn manier het Hertogkroontje van mijn hoofd gehaald."

Hij riep de jongeren op in de spiegel te kijken en zich af te vragen: Ben ik met carrière maken wel gelukkig? Waar doe ik het voor? Wat is mijn levensdoel? „Mijn zakelijk succes heb ik achter mij gelaten en ik mag nu dienen en delen, iets wat een mens meekrijgt in het proces van de wedergeboorte. Nu mag ik mijn tijd geven in dienst van mensen met problemen.”

Het Evangelie in de gevangenis uitleggen is prachtig”, zei hij. „Wat is mooier om criminelen en moordenaars te vertellen dat Hij gekomen is om misdadigers, om zondaren zalig te maken. Zondaar zijn zit niet in je hoofd maar zit van binnen. Daar begint ook het proces om met de zonde te breken.”

Hij stelde de jongeren de vraag of zij vrijgesproken zijn, of hun leven geborgen is in God en hoe ze daarvan getuigen kunnen.

In de workshop van Jan Louis Burggraaf, advocaat bij Allen Overy en gespecialiseerd in de juridische begeleiding bij fusies en overnames -hij begeleidde onder meer de fusie tussen KLM en Air France- ging het om de vraag hoe men het christen-zijn praktiseert. De omgeving houdt steeds minder rekening met het christelijk leven, luidde een van zijn stellingen.

Als voorbeeld noemde hij de zondagsheiliging. „Als je je christen-zijn praktiseert, ben je een uitzondering”, aldus Burggraaf. Hij maakte er geen geheim van dat met het behalen van succes en maatschappelijke welvaart ook de verleiding toeneemt. Daartoe noemde hij het noodzakelijk ijkpunten in het leven neer te zetten. „Geef de kerkgang en het Bijbellezen niet op en neem tijd voor het gezin. Sla ook piketpalen. Onthoud je van onethisch zakelijk handelen.”

Burggraaf gaf toe dat dat soms moeilijk is, maar het is niet onmogelijk. „Ondanks mijzelf mag ik weten geborgen te zijn in het verzoenende bloed van Jezus Christus.”